

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

2015 - Δ' τάξη

1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Μενεμένης

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ ...

Είναι το δεύτερο παραμύθι μας μετά το: « Ο ΘΥΜΩΜΕΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ» που γράψαμε πέρσι –άνοιξη του 2014- στην Τρίτη τάξη, και το παρουσιάσαμε στο σχολείο μας.

Και στα δυο μας παραμύθια παρουσιάζεται το θέμα της αποδοχής της διαφορετικότητας και κατ' επέκταση της φιλίας.

Στη φετινή μας προσπάθεια θελήσαμε να δείξουμε επίσης και το κατά πόσο η ύπαρξη του νερού ρυθμίζει τις ζωές μας...

Σπρώξε το νερό στη βρύση παραμύθι να αρχινίσει σ' ένα καταπράσινο χωριό πέρα μακριά..., **τη Χωζάπα***.

Οι κάτοικοί της ήταν κυρίως ψαράδες που κάθε χάραμα πήγαιναν για ψάρεμα στον, πάντα γενναιόδωρο μαζί τους, Μπουρμπουλοπόταμο...

Στις όχθες του έπαιζαν καθημερινά ποδόσφαιρο τα αγόρια και τα κορίτσια της Χωζάπα. Ο Αχιλλέας όμως, ένα ψηλόλιγνο αγόρι, δεν έπαιζε...ή μάλλον δεν τον έπαιζαν... Μάταια προσπαθούσε να τους πείσει ότι θα ήταν ο τέλειος τερματοφύλακας!

Ακολουθούσε πάντα ανόρεχτα την παρέα με τον Μάγκα, τον πιστό του σκύλο ... Κανείς δεν τον ήθελε για συμπαίκτη του στο παιχνίδι . Βλέπετε πριν δυο περίπου χρόνια, θέλοντας να παραστήσει τον Σούπερμαν, πήδηξε με το ποδήλατό του πάνω από το ποτάμι, αλλά προσγειώθηκε ανώμαλα μες στο παγωμένο νερό...

Οι γιατροί τού είπαν «φτηνά τη γλίτωσες», αλλά το πόδι του από τότε τ' σερνε και δεν μπορούσε να τρέξει όπως πριν...

Χωζάπα*=Χώρα Ζαβολιάρικων Παιδιών

Ένα βράδυ δεν μπορούσε να κοιμηθεί... Στο μυαλό του στροβίλιζαν τα λόγια του Στέλιου, του καλύτερου του φίλου και αρχηγού της παρέας, που του είχε πει εκείνο το απόγευμα: «Πάρ' το απόφαση ... Δε σε θέλω πια στην ομάδα μου. Δε θα κάνω ψυχικά επειδή εσένα σου κόλλησε να το παίζεις τερματοφύλακας!» .

Δεν τον χωρούσε το κρεβάτι του... Το μουρμουρητό του Μπουρμπουλοπόταμου μες στη σιγή της νύχτας τον καλούσε... Στο ποτάμι έλεγε πάντα τα μυστικά του... Με βαριά βήματα έφτασε στην όχθη του. Ο Μάγκας τον ακολούθησε... Η καρδούλα του ήταν σαν τρικυμισμένη θάλασσα...

Δεν είχαν προχωρήσει πολύ, όταν είδε μια χρυσομαλλούσα Γοργόνα, σαν τα κρύα τα νερά, να σκορπά κάτι σαν μαγικό φίλτρο, που έμοιαζε με μπλε αστερόσκονη! Την ακολούθησαν κρυφά κι έφτασαν στη μαγική Γοργονολίμνη... πολύ μακριά από το χωριό! Ξάφνου η γοργόνα χάθηκε... όταν αστραπιαία έπεσε σε μια τρύπα! Εκεί κατέληγε ο φωτεινός δρόμος που χάραζε πάνω στη σκοτεινή λίμνη το καθρέφτισμα του φεγγαριού...

Τη μαγεία της στιγμής τούς τη χάλασε ένας περίεργος βρυχηθμός και ένα καυτό αεράκι που τύλιξε τον Αχιλλέα... Κρύος ιδρώτας τον έλουσε, όταν σηκώνοντας το βλέμμα του αντίκρισε έναν τεράστιο δράκο που πετούσε φωτιές από το στόμα του και κατευθυνόταν προς το μέρος του... Ο Αχιλλέας ένιωθε να τρέμει η γη σε κάθε βήμα του δράκου! Ήταν έξω από τα νερά του, δεν ήξερε τι να κάνει... Έπρεπε να το βάλει στα πόδια; Σε τι θα ωφελούσε;

-- Τι θέλεις μες στη νύχτα στα μέρη μου , νεαρέ; διέκοψε τις σκέψεις του η φωνή του Δράκου. Μη με φοβάσαι...Με λένε Φλογοβόλο! Σε παρακολουθώ καθημερινά από εδώ πάνω. Πας συνεχώς με τα νερά των άλλων, δεν διεκδικείς...Κάθεσαι και παίζεις μοναχά με τον Μάγκα...

--Εγώωωωωω.....

--Αφού δεν μπορείς εσύ, θα δώσω εγώ ένα γερό μάθημα στους φίλους σου... Δε θα νιώθεις πια ό,τι ένιωθα κι εγώ πριν από αιώνες στη Δρακοχώρα!!! Κάπως έτσι μου φέρονταν κι οι δρακοφίλοι μου μέχρι που τους εγκατέλειψα... Θέλω να εκδικηθώ... Να εκδικηθώ όσους κάνουν τους φίλους τους να νιώθουν χάλια!

Και στη στιγμή άνοιξε το τεράστιο στόμα του και ρούφηξε μεμιάς όλο το νερό του Μπουρμπουλοπόταμου. Στη συνέχεια φύσηξε τόσο δυνατά, που απομάκρυνε όλα τα σύννεφα, ώστε η ανομβρία να ξεράνει τα πάντα...

Στη Χωζάπα σε τρεις μέρες δεν υπήρχε γρασίδι για την μπάλα... ούτε νερό να ξεδιψάσουν τα παιδιά μετά το ποδόσφαιρο... Θα έκανε μήνες να ξαναβρέξει, μην πούμε χρόνια... Τόσο μακριά, πέρα από τον ορίζοντα... έστειλε ο Φλογοβόλος κάθε ατμοσταγονίτσα φυσώντας με όλη του τη δύναμη!!!!

Η Χωζάπα από πρασινοχώρι έγινε ξεροχώρι...Οι κάτοικοι έβλεπαν τους κόπους μιας ζωής να χάνονται!!! Άντρες, γυναίκες, παιδιά αφυδατώνονταν... Άρρωστα ήταν τα φυτά,τα ζώα... Δεν υπήρχε νερό πουθενά !!! Όλοι αναρωτιόνταν τι είχε συμβεί...αν και οι γεροντότεροι ήξεραν...

« Κάναμε μια τρύπα στο νερό...ο δράκος ξαναθύμωσε! Τι να τον εξαγρίωσε τούτη τη φορά άραγε;» μονολογούσαν.

Ο Αχιλλέας ένωσε ενοχές όταν άκουσε αυτά τα λόγια κι από τα χείλη του γερο- Τζέκινγκ , του παππού του Στέλιου, που λίγο έλειψε να τον καταπιεί ο Φλογοβόλος εκείνη τη βραδιά... Είχε βγει για ψάρεμα κι ένωσε ξαφνικά μια δύναμη να τραβά τη βάρκα του σαν λαίμαργη ρουφήχτρα....Τελευταία στιγμή κατόρθωσε να πηδήξει και να πιαστεί από τα κλαδιά μιας ιτιάς στην όχθη του ποταμού.

--Ως εδώ, δεν πάει άλλο!!!μονολόγησε ο Αχιλλέας.

Γλίστρησε κρυφά έξω από το σπίτι του. Σέρνοντας το πόδι του με πολύ κόπο και ξεραμένα τα χείλη από τη δίψα προχώρησε με αποφασιστικότητα προς τη Γοργονολίμνη. Φτάνοντας έσκυψε να πει με ενθουσιασμό νερό, από το λιγοστό που υπήρχε, στην τρύπα που μέσα της είχε εξαφανιστεί πριν μέρες η γοργόνα.

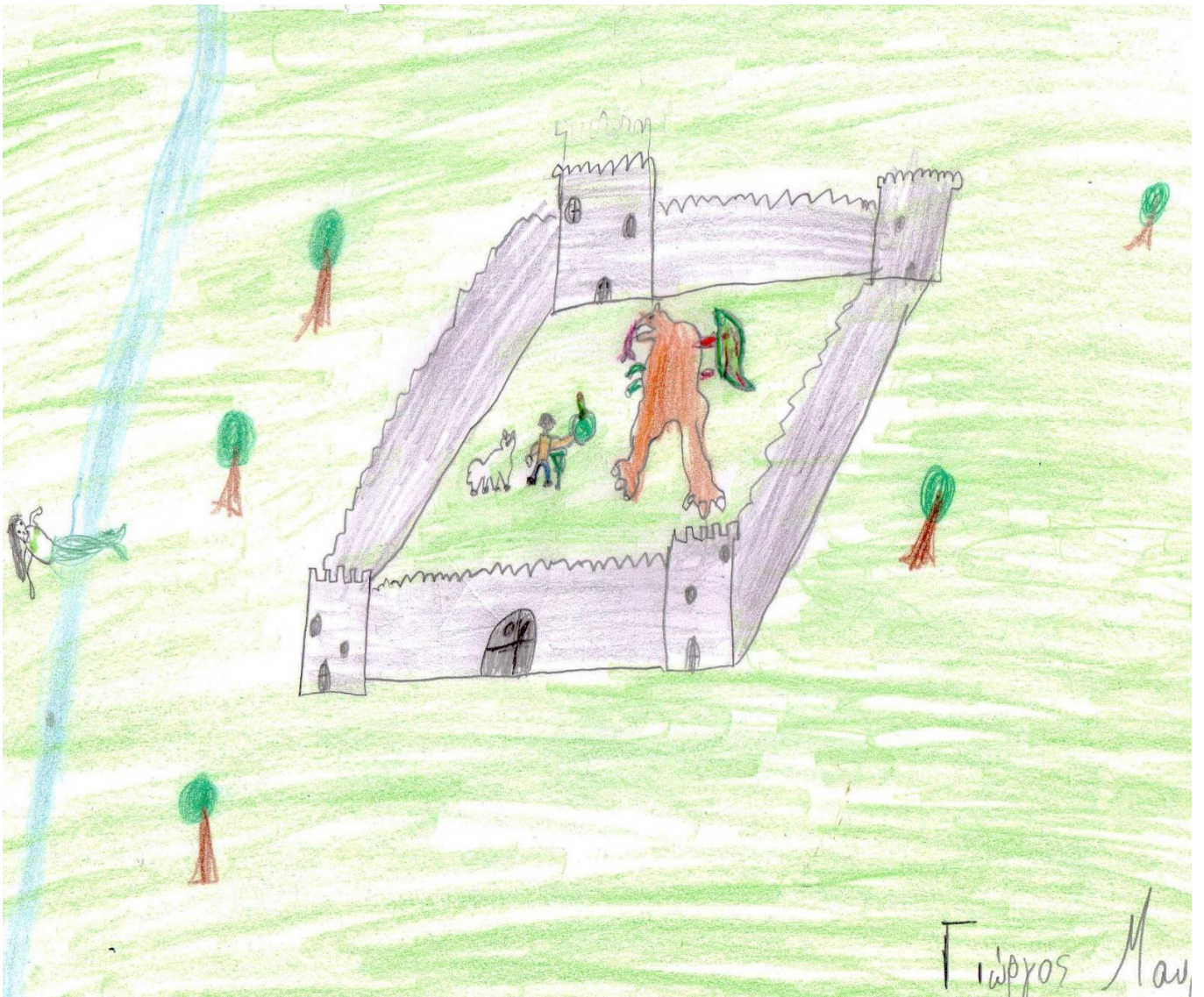

Πριν προλάβει όμως να ξεδιψάσει, πρόβαλε μπροστά του η Χρυσομαλλούσα λέγοντας του:

--Ξέρω γιατί ήρθες!!! Σε περίμενα. Φόρεσε αυτό το μαγικό δαχτυλίδι και πέταξε γρήγορα στο κάστρο του Φλογοβόλου πριν να είναι αργά . Δεν υπάρχει ζωή δίχως νερό...

Δώσ' του να πιει από αυτό το μαγικό φίλτρο και φρόντισε να γίνουν όλα όπως πριν! του είπε...και του έδωσε ένα μικρό κοραλλί μπουκαλάκι με ανθολούλουδο για πώμα.

Το αγόρι φόρεσε το ολόχρυσο δαχτυλίδι που λαμπύριζε στο σκοτάδι κι αμέσως μια δύναμη τον έκανε να πετάξει σαν αετός και να βρεθεί στη στιγμή στο κάστρο του δράκου.

--Σε παρακαλώ, Φλογοβόλε, πιες γρήγορα αυτό το υγρό που θα σε κάνει ακόμη πιο ισχυρό, για να κάνουμε κακό σε όσους μας πλήγωσαν....ακόμη και στους δρακοφίλους σου!

Ο Φλογοβόλος τό'πια δίχως να σκεφτεί και στη στιγμή μεταμορφώθηκε σε ποντίκι!

--'Αμα θες να ξαναγίνεις όπως ήσουν, θα πρέπει να ξαναδώσεις ζωή στο ποτάμι! Αγαπώ τους φίλους μου! Δεν μπορώ να βλέπω τους Χωζαπατίνους άρρωστους! Ξεψυχούν περιμένοντας να βρέξει... **Η εκδίκηση δε φέρνει την ευτυχία...**

«'Αμπρα κατάμπρα...σύννεφα μαζευτείτε, ψαράκια προσγειωθείτε...Νερό μπες στο αυλάκι!!!», τραύλισε ο Δράκος. Αμέσως σκοτεινίασε κι οι αστραπές χάρακωσαν τον ορίζοντα. Η ζωοδότρα καταιγίδα ξεδίψασε τη Χωζάπα...

Ο Δράκος πήρε ένα σημαντικό μάθημα από τον Αχιλλέα. Έπρεπε να τα αφήσει όλα πίσω του και να ξεκινήσει μια νέα ζωή... γεμάτη αγάπη.

Υποσχέθηκε στη Γοργόνα και τις αδελφές της να γίνει καλός, αλλά οι γοργόνες δεν τον πίστεψαν και τον μεταμόρφωσαν σε γάιδαρο για να είναι χρήσιμος στις δουλειές των κατοίκων του χωριού.

Όσο για τα παιδιά; Ο Αχιλλέας ήταν ο ήρωας τους πια...αλλά και ο τερματοφύλακας τους....

Ο πρόεδρος του χωριού βράβευσε το θαρραλέο αγόρι με ένα πενταήμερο ταξίδι στη Χαβάη! Το έκανε όχι μόνος αλλά με την παρέα του!!! Μαζί τους πήγε κι ο Μάγκας... με διαμονή σ' ένα "σπεσιαλιτέ" δωμάτιο με μπόλικο κρέας!!!

Οι γοργόνες εντωμεταξύ συνέχισαν να ρίχνουν τους γαλάζιους «σπόρους» στον Μπουρμπουλοπόταμο, για να μένει «ζωντανός». Ενώ το νερό ακούραστα κυλούσε προς τη θάλασσα της πέρα Χώρας ώστε να μη διακοπεί ποτέ ξανά ο «κύκλος» του

«Μπήκε το νερό στ' αυλάκι!», όπως λέμε...

Ααααα, ξεχάσαμε να σας πούμε ότι ο Μάγκας, ο πιστός σκύλος των παιδιών, έγινε Χαβανέζος! Βρήκε μια σκυλίτσα, τη Λόλα, κάνανε και κουτάβια...

Έτσι αυτοί ζήσαν καλά στη Χαβάη και εμείς ζήσαμε καλύτερα στην Ελλάδα...

Το παραμύθι έγραψαν οι μαθητές:

ΑΪΒΑΖΟΓΛΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΓΑΛΑΝΟΣΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΟΥΚΟΥΜΕΡΙΑΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΜΟΥΤΑΦΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΝΑΟΥΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΣΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΣΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΤΣΙΧΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Και οι μαθήτριες:

ΒΑΡΣΑΝΗ ΙΩΑΝΝΑ

ΒΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΓΑΛΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΚΙΑΚΟΥ ΝΑΤΑΛΙΑ

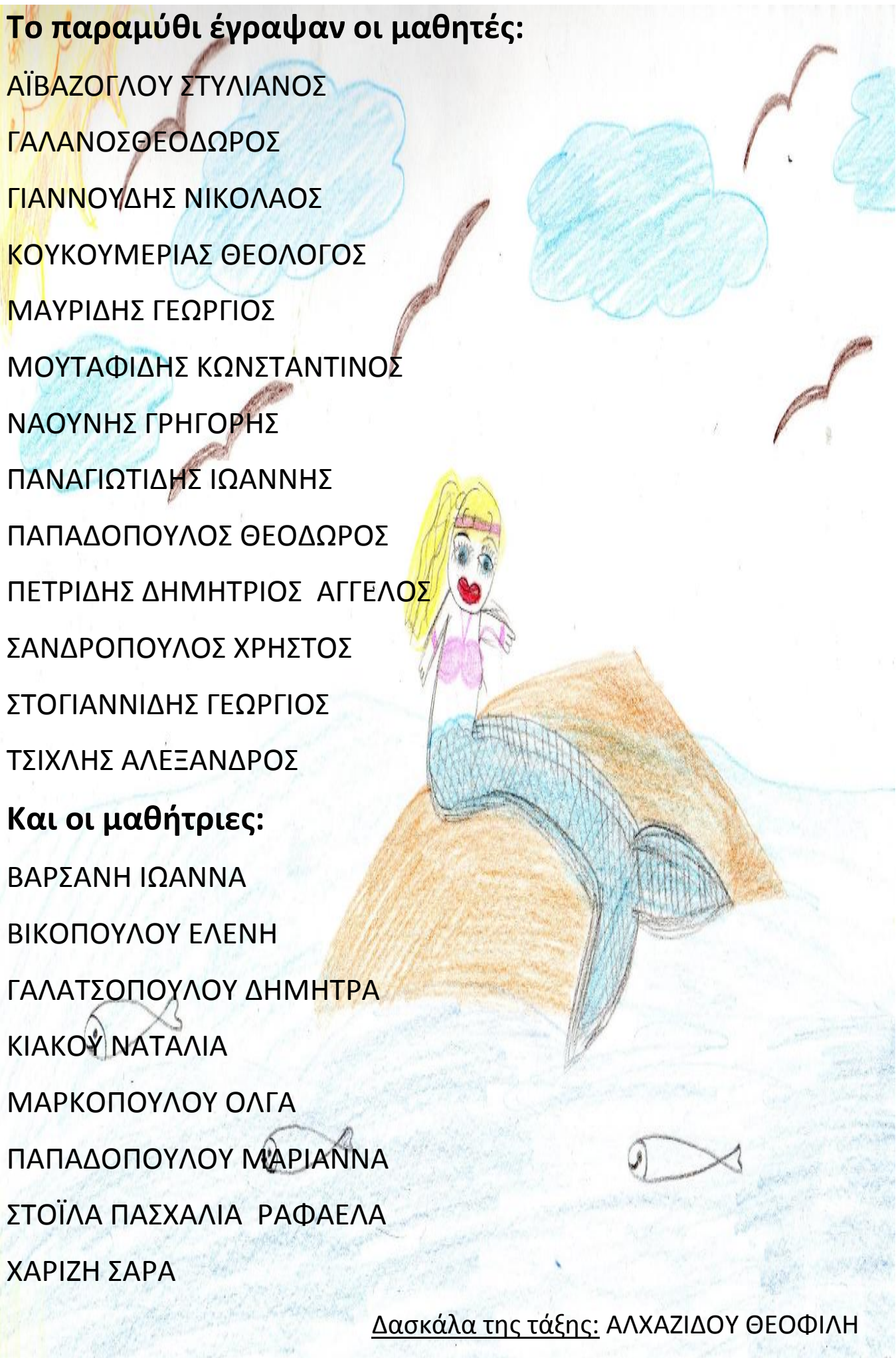
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΟΛΓΑ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ

ΣΤΟΪΛΑ ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΡΑΦΑΕΛΑ

ΧΑΡΙΖΗ ΣΑΡΑ

Δασκάλα της τάξης: ΑΛΧΑΖΙΔΟΥ ΘΕΟΦΙΛΗ

Τα μυστικά του Μπουρμπουλοπόταμου

Πηγή ζωής ήταν ο
Μπουρμπουλοπόταμος
για τη Χωζάπα*.

Μα... τι συνέβη και
ξαφνικά στέρεψε;

Γιατί το πρασινοχώρι
έγινε ξεροχώρι;

Πώς θα ξαναγίνουν όλα όπως πριν;

Χωζάπα*=Χώρα Ζαβολιάρικων Παιδιών

